

شماره ۱۱۰۳ / یکشنبه ۳۱ اسد / ۱۸ ذی القعدة / ۲۱ اگست / ۴ صفحه / ۱۰ افغانی

مسئول نهاد فرهنگی اجتماعی نواندیشان:

به دنبال ایجاد بانک فرآورده های خونی در کشور هستیم بیکاری و مشکلات موجب شکسته شدن غرور جوانان افغانستان شده است

مسئول نهاد فرهنگی اجتماعی نواندیشان به بافت جمعیتی جوان افغانستان اشاره کرد و گفت متأسفانه بیکاری و مشکلات موجب شکسته شدن غرور جوانان ما شده است و این جوان روز به روز جایگاه خود را در کشور از دست رفته می بیند.

ناصر احمدیان؛ مسئول نهاد فرهنگی و اجتماعی نواندیشان در معرفی این مجموعه به خبرگزاری آوا گفت: این نهاد از سال ۱۳۸۷ به همت جمعی از جوانان خوش فکر و نوگرا در شهر هرات با توجه به بافت سنتی مدیریتی و اجرایی و دوری جوانان از صحنه های سیاسی و اجتماعی در این ولایت با هدف اشتراک هرچه فزون تر این قشر در فعالیت های سیاسی در کنار اقدامات فرهنگی با مدیریت بنده شکل گرفت ...

ادامه در صفحه ۲

افغانستان هنوز هم با مشکلات زمان امان الله مواجه است

اگر این حالت باشد، قندوز در سالگرد یک سالگی سقوط، باز هم سقوط خواهد کرد

تک روی در حکومت سبب سقوط نظام خواهد شد

حکومت ناکام و مردم ناامید!

در صفحه ۲

تغییر تاکتیک جنگی طالبان!

عامل تشدید جنگ در

افغانستان!

سر مقاله

گره حکومت وحدت ملی چگونه باز می شود؟

منابع نزدیک به ارگ ریاست جمهوری می گویند که رئیس جمهور غنی در حال بررسی مجدد متن توافقنامه سیاسی ایجاد حکومت وحدت ملی است.

نبی مصداق؛ مشاور مطبوعاتی رئیس جمهور غنی گفته است: «کار بالای متن موافقتنامه سیاسی است که در آن دقیقاً چه نوشته شده است، تا این واضح شود که اگر لویه جرگه نشد حکومت تا پنج سال دوام می کند یا نه و اگر چنین چیزی در توافقنامه تذکر نشده بود باز موضوع جداگانه است که رئیس جمهور تصمیم می گیرد.»

آقای مصداق همچنین گفته که جان کری؛ وزیر خارجه امریکا با رئیس جمهور تلفنی صحبت کرده و از وی خواسته تا هرچه زودتر تنش های به میان آمده را حل کنند.

پیش از این نمایندگان کشورهای خارجی به شمول سفیر امریکا، انگلستان، هند، ترکیه، دنمارک، نماینده خاص سرمشی سازمان ملل در افغانستان، رئیس هیأت نمایندگی اتحادیه اروپا در افغانستان، مقامات نظامی و ملکی ناتو با عبدالله عبدالله در مورد تحولات سیاسی اخیر کشور گفتگو کردند.

اینهمه در حالی است که از روز پنجشنبه گذشته که داکتر عبدالله برای نخستین بار، اقدام به رسانه ای کردن و پرده برداشتن از تنش های شدید با شریک دیگرش اشرف غنی در خصوص شیوه حکومت داری، استخدام های حکومتی، عزل و نصب ها، تعریف صلاحیت ها و مسؤولیت ها، مشورت و مشارکت در تصمیم گیری های کلان و راهبری و نحوه و زمان اجرا و عملیاتی سازی مفاد توافقنامه سیاسی کرد، گمانه زنی های زیادی پیرامون چگونگی حل و فصل اختلافات عمیق و شدید دو رهبر تشکیل دهنده حکومت ...

ادامه در صفحه ۲

وزارت خارجه؛ بی راهبرد، بی صلاحیت

تحلیل

کشور با کشورهای دیگر است.

در کشور جنگ زده ای مانند افغانستان که همزمان یکی از گسترده ترین، پیچیده ترین روابط سیاسی و دیپلماتیک را با کشورهای جهان دارد، وزارت امور خارجه، می بایست بسیار فعال، کارآمد، مؤثر و مقتدر باشد؛ اما به باور منتقدان، از زمان ایجاد حکومت وحدت ملی و تقسیم سمت های سیاسی بر پایه فرمول سهمیه بندی قدرت، وزارت امور خارجه هم مانند بسیاری از وزارتخانه های کشور به مرور از صلاحیت هایش کاسته شده و قدرت به طور روزافزون و نگران کننده ای، در ارگ ریاست جمهوری و نهادهای پیرامونی آن، متمرکز شده است.

ریاست اجرایی که وزارت خارجه نیز بر اساس فرمول سهمیه بندی قدرت، سهم این نهاد محسوب می شود و صلاح الدین ربانی از مهره های همسو با داکتر عبدالله به حساب می آید، معتقد است که در روند کاهش و مصادره صلاحیت وزارتخانه های دولت، این وزارت هم به یک وزارتخانه بی راهبرد، بی صلاحیت، غیر فعال، آسیب پذیر، در حاشیه، فاقد قدرت تصمیم گیری، نمادین و سمبولیک، تغییر نقش داده است.

شماری از آگاهان می گویند که استعفا نامه منیژه باختری؛ به عنوان چهره ای پویا و جوان و فعال و تحصیل کرده و متعهد به اصول منافع ملی و بی اعتنا به ارزش های سخیف قومی و تباری، به خوبی نشان می دهد که وزارت خارجه به شدت تحت تاثیر سیاست مصادره صلاحیت های انحصاری خویش واقع شده و به یک نهاد ناکارآمد بدل شده است. منتقدان می گویند که همین فضا به سایر نهادها و سازمان های دولتی نیز در حال گسترش است.

یکی از انتقادهای تند و گزنده ای که

اخیرا داکتر عبدالله علیه اشرف غنی مطرح کرد، این بود که وزرا در جلسات کابینه، حق اظهار نظر، دفاع از خود و بیان کاستی ها و انتقادات را ندارند. او در این زمینه، رئیس جمهور غنی را متهم به انحصارطلبی کرد. صرف نظر از اینکه این اظهارات آقای عبدالله چرا و به چه نیتی، مطرح شده است، واقعیت این است که ریاست جمهوری همواره سعی می کند همه راه ها به این نهاد ختم شود و رئیس جمهور و چند چهره معدود نزدیک به او، تصمیم گیرندگان اصلی در همه امور از سیاسی و امنیتی تا اقتصادی و روابط خارجی و... باشند.

این شیوه مدیریت به شدت بسته، تمرکزگرا، هسته ای و محدود در کشوری که به شدت مستعد صف بندی های قومی و تباری و آسیب های ویرانگر ناشی از آن است، بی تردید چیزی نیست که به بهبود امور کمکی بکند. این در حالی است که شواهد فراوانی در این زمینه وجود دارد که نشان می دهد رئیس جمهور غنی، عمیقاً علاقمند به انحصار صلاحیت ها و تصمیم گیری ها است.

چندی پیش، جنرال دوستم؛ از متحدان نزدیک و حامی اصلی آقای غنی در انتخابات ریاست جمهوری هم از این شیوه مدیریت آقای غنی انتقاد کرد و مدعی کاهش صلاحیت و سهم خود از قدرت شد.

با این حساب، به باور آگاهان، به نظر نمی رسد این یک اتهام ساده نیست؛ بلکه معضلی است که شیوه مدیریت حکومت وحدت ملی را با بن بست جدی مواجه کرده و بیم آن می رود که آسیب ها و تبعات منفی آن، بیش از این، وضعیت آشفته کنونی را آشفته تر کند.

یادداشت

استقلال از رویا تا واقعیت!

حدود صد سال قبل از امروز شاه امان الله خان، خواهان استرداد استقلال افغانستان از سلطه انگلیس شد. استقلال خواهی وقتی نصیح گرفت که مردم افغانستان قبل از آن دوبار با استعمارگران انگلیس جنگیده و تلفات و خسارات فراوانی بر استعمارگران وارد کرده بودند.

بررغم این همه تلاش و تقلاها و پرداخت هزینه های گزاف مالی و معنوی افغانستان هم چنان در تحت سلطه استعمار انگلیس به سر می برد و فاقد حاکمیت ملی و استقلال سیاسی بود. با توجه به همه سختی هایی که مردم متقبل شده بودند، این پرسش مطرح می شود که با آن همه تلفات سنگین و خساراتی که مردم افغانستان تحمل کردند و هزینه های زیادی را بر استعمارگران تحمیل نمودند، چرا امان الله خان با سلطه استعمارگران مواجه بود و خواهان استقلال از سلطه استعمارگران انگلیسی شد؟

پاسخ آنست که امان الله خان زمانی که بر حکومت تکیه زد شاهان گذشته با دریافت پول و امتیازهای سیاسی استقلال کشور را معامله کرده بودند و سلطه استعمار را پذیرفته بودند گرچه به ظاهر دارای خود مختاری داخلی بودند اما در تصمیم گیری های سیاسی و ارتباط های خارجی باید از انگلیسی ها تبعیت می کردند. این امر برای امان الله خان قابل قبول نبود از این جهت بود که او اولویت های نخستین حکومت خود را بعد از زمامداری کسب استقلال افغانستان قرار داد.

البته استقلال خواهی امیر امان الله خان در آن برش تاریخی، بدون شناخت زمان و زمینه های آن نبود این که چرا مجاهدت های مردم به استقلال نیانجامید و در نتیجه این مسئولیت بزرگ را به دوش امان الله خان نهاد ناشی از عملکرد زمامداران مستبد و خود کامه ای بود که ...

ادامه در صفحه ۳

گره حکومت وحدت ملی چگونه باز می‌شود؟

ادامه از صفحه اول / از سوی مردم، ناظران مستقل، تحلیلگران و کارشناسان مسلط بر اوضاع، صورت گرفت. در این میان، شمار انبوهی از مردم و ناظران، به طنز و طعنه یا جد، پیش بینی کردند که این بار نیز یک عنصر خارجی به نام جان کری؛ وزیر خارجه امریکا به کابل خواهد آمد و دور رهبر حکومت وحدت ملی را به آرامش و آشتی و ادامه کار، ترغیب و اادار خواهد کرد.

این برداشت به ویژه دستمایه شوخی های فراوانی در فضای مجازی شد و کاربران با انتشار پیام ها، کشیدن طرح ها و کاریکاتورها و سرایش شعرهای طنزآمیز، تلاش کردند این ایده را فربه کنند و توسعه دهند. در هر حال، آنچه تاکنون رخ داده این بوده که جان کری این بار از حضور مستقیم در کابل امتناع کرده و حل و فصل بحران بروز کرده را به خود رهبران، واگذار کرده است. این واکنش، در واقع، مؤید همان ایده طنزی است که یکی از کاربران شبکه های اجتماعی، با نشان دادن تماس ها و پیام های بی پاسخ اشرف غنی و عبدالله روی صفحه موبایل جان کری، از خستگی و بی اعتنائی او در این زمینه، مطرح کرده بود.

با این حال، با توجه به اظهارات نبی مصداق؛ مشاور مطبوعاتی رئیس جمهور غنی، وزیر امور خارجه امریکا چندان هم دور از جریان ماجرا نبوده و نیست و سعی کرده است از دور، وضعیت را مدیریت کند. اینکه در نهایت، آیا این شیوه مدیریت

از راه دور جان کری است که به بحران به وجود آمده پایان خواهد داد یا ابتکار، انعطاف پذیری و تعامل سازنده رهبران حکومت، هنوز مشخص نیست؛ اما صرف نظر از این مساله، آگاهان می گویند که این بحران هنوز هم به اندازه ای وارد بن بست نشده که نتوان از عهده حل و فصل آن برنیامد.

به باور آنها، دوسال پیش، قبل از تشکیل حکومت وحدت ملی و در اوج بحران سیاسی ناشی از تقلب های گسترده در انتخابات ریاست جمهوری، در شرایطی که هنوز هیچگونه متن مکتوبی برای گفتگو، بحث، توافق و تعامل میان دو رهبر وجود نداشت، آنها یا به کمک جان کری و یا هر عامل داخلی و خارجی دیگری توانستند به توافقی دست یابند که ماحصل آن تشکیل و تولد حکومت وحدت ملی بود؛ این در حالی است که در حال حاضر، متنی مکتوب با مواد و مفاد مشخص، تعریف شده و نه چندان پیچیده به نام توافقنامه سیاسی وجود دارد که دو رهبر می توانند با مراجعه به آن، کاستی ها، کمبودها، نارسایی ها، کوتاهی ها و کم کاری های هریک از دو تیم تشکیل دهنده حکومت را بر طبق مفاد این متن، مورد ارزیابی دقیق قرار دهند و برای حل و رفع آن، تصمیم بگیرند.

با این حساب، یکی از بهترین و معقول ترین اقدامات در راستای کاهش تنش و خروج از بحران سیاسی کنونی، مراجعه به متن توافقنامه سیاسی و بازخوانی دقیق و مسؤولانه آن است. مگر آنکه هریک از رهبران تشکیل دهنده حکومت دوقطبی وحدت ملی، خواسته ها، اهداف، انتظارات و برنامه هایی فراتر از توافقنامه سیاسی داشته باشند که در آن صورت، راه حل سریع و آسانی برای این معضل، دست کم در کوتاه مدت، وجود نخواهد داشت.

تغییر تاکتیک جنگی طالبان؛ عامل تشدید جنگ در افغانستان!

شماری از کارشناسان نظامی و سیاسی می‌گویند که تغییر تاکتیک طالبان، حمایت امریکا از جنگ و افتادن سلاح و مهمات نیروهای امنیتی به دست طالبان دست به دست هم داده و باعث تشدید جنگ در کشور به ویژه در شمال کشور شده است. به گزارش آوا، گروه های مخالف مسلح دولت اخیرا حملات تهاجمی شان را شدت بخشیده و به تازگی ولسوالی خان‌آباد قندوز و منطقه دهنه غوری بغلان را به دست آورده‌اند.

باین حال، عتیق الله امرخیل، کارشناس امور نظامی در گفت‌وگو با خبرنگاری صدای افغان(آوا) بیان کرد که پشت افزایش درگیری‌ها در شمال کشور دست امریکا است.

آقای امرخیل افزود: هدف اصلی امریکا ناامن ساختن شش جمهوری سابقه اتحاد شوروی و خود روسیه است؛ از همین رو جنگ را به شمال کشانده است.

وی در پاسخ به این پرسش که آیا از داخل نظام حلقاتی برای سقوط مناطق در شمال زمینه سازی می‌کنند یا خیر؟ گفت: خود دولت افغانستان به دست امریکاست و از سوی این کشور تمویل می‌شود. زمانی که دولت کامل به دست امریکا باشد، طبعاً زمینه سازی هم به دستورش صورت می‌گیرد. این کارشناس نظامی تاکید کرد آنانی که آله دست امریکا و شکار امریکا می‌شوند، بدانند که به مردم خویش و افغانستان خیانت می‌کنند.

تغییر جغرافیای جنگ از جنوب به شمال کشور موضوعی است که پس از شدت گرفتن جنگ در شمال از سوی نمایندگان مردم و آگاهان مطرح می‌شود.

اما وحید مژده، کارشناس سیاسی بر خلاف آقای امرخیل دیدگاه دیگر دارد. آقای مژده در گفت‌وگو با خبرنگاری صدای افغان(آوا) گفت: در شرایط کنونی حمایت امریکا از طالبان برای آنان بسیار خطرناک است آنهم در مرحله‌ای که انتخابات ریاست جمهوری را در پیش‌رو دارند.

وی با اشاره به نگرانی امریکا از حضور روسیه در همدان ایران، گفت: امریکا در چنین شرایطی در صدد ساختن پایگاه موشکی بالستیک در افغانستان است.

رقابت‌ها تازه در منطقه اوج گرفته است. در چنین شرایطی فکر نمی‌کنم این به نفع امریکا باشد که مناطقی را در شمال عمداً به نفع طالبان سقوط بدهد. آقای مژده در مورد چگونگی سقوط برخی ولسوالی‌ها گفت که در برخی ولسوالی‌ها به دلیل ضعف نیروهای امنیتی دولت مجبور به عقب‌نشینی می‌شود، ولی

این به معنای آن نیست که دولت عمداً مناطقی را برای مخالفان مسلح رها کند. وی تاکید کرد که دولت زمانی که مجبور به عقب‌نشینی می‌شود، در برخی موارد با طالبان به تماس می‌شود و بدون درگیری و مزاحمت به همدیگر، مناطق را رها می‌کند.

مژده تصریح کرد: در ولسوالی‌های موسی‌قلعه و نوزاد هلمند خود دولت افغانستان مجبور به عقب‌نشینی شد؛ چون تلفات شان زیاد بود. در ویدیویی که طالبان منتشر کرده دیده می‌شود که طالبان با نیروهای نظامی خدا حافظی می‌کنند. اما در جاهای دیگر صدها و هزاران نفر در جنگ دو طرف کشته شدند؛ چطور می‌تواند این سازش باشد. همین اکنون به شدت بمباران ها در قندوز و هلمند ادامه دارد.

تغییر تاکتیک جنگی طالبان آقای مژده و امرخیل اما بر این امر اتفاق نظر دارند که تغییر در تاکتیک جنگی طالبان سبب تشدید جنگ در نقاط مختلف کشور شده است و تا حدودی برای این گروه کارساز بوده است.

امرخیل گفت: مخالفان مسلح دولت جنگ‌های شان را طوری عیار ساخته اند که

مسئول نهاد فرهنگی اجتماعی نواندیشان:

به دنبال ایجاد بانک فرآورده های خونی در کشور هستیم

بیکاری و مشکلات موجب شکسته شدن غرور جوانان افغانستان شده است

مناسبت های دینی و ملی چون عاشورا، ماه رمضان، میلاد نبی اکرم، شهادت قهرمانان ملی و روز جهانی اهدای خون به تعویق بانک های خون در ولایت های مختلف می پردازیم. قسمت دیگر فعالیت های ما تحت پوشش قرار دادن بیماران تالاسمی که اکثراً کودکان هستند و حدوداً هر بیست روز از ما تقاضای خون دارند.

وی با انتقاد از سیستم اداری افغانستان افزود ما در تمام قسمت های اجرایی طرح بیش از پیش بینی ها عمل کردیم اما در قسمت اداری توفیق چندانی نداشته ایم و ما نتوانستیم به اهداف سوم این طرح دست پیدا کنیم و آن ایجاد بانک خون خصوصی بود که با مخالفت حکومت رو به رو شد. وی با اشاره به پیش نیاز های این طرح از جمله نیروی متخصص انسانی، سرمایه گذاری اقتصادی و تجربه افزایی افزود فعلاً با سرمایه گذاران اقتصادی و پزشکان متخصص افغانستانی که در ایران هستند و برخی مسئولین از جمله وزارت علوم رابزنی هایی داشتیم و امید هایی در این قسمت داریم. احمدیان افزود ما در انتقال خون در ولایات مختلف با توجه به جنگ و ناآرامی با مشکلاتی رو برو هستیم که متوقع هستیم از سوی حکومت خصوصاً وزارت صحت عامه حمایت شویم.

مسئول نهاد فرهنگی و اجتماعی

نگرانی از سقوط دوباره شهر قندوز به دست طالبان

اگر این حالت باشد، قندوز در سالگرد یک سالگی سقوط، باز هم سقوط خواهد کرد

شماری از اعضای شورای ولایتی قندوز نسبت به سقوط دوباره ولایت قندوز به دست طالبان هشدار می‌دهند و می‌گویند که اگر وضعیت این‌گونه ادامه پیدا کند، تا پیش از عید قربان قندوز سقوط خواهد کرد.

سید اسدالله سادات، عضو شورای ولایتی قندوز در صحبت با خبرنگاری آوا، با ابراز نگرانی از بدتر شدن وضعیت امنیتی قندوز، گفت که در چهار اطراف این ولایت عملاً جنگ شدید جریان دارد.

آقای سادات افزود که ولسوالی‌های قلعه زال، دشت ارچی، گل تپه، چهاردره و منطقه آفتابش به گونه کامل در تصرف مخالفان مسلح دولت هستند. به گفته او، بخش‌هایی از ولسوالی امام‌صاحب و خان‌آباد نیز به دست طالبان است.

این عضو شورای ولایتی قندوز گفت: وضعیت قندوز نگران کننده است. پارسال که بعد از عید قربان و در ماه میزان سقوط کرد، اما اگر این حالت باشد، در عید قربان نمی‌رسد و این سال خود را تکمیل نمی‌کند؛ قندوز باز سقوط می‌کند.

شهر قندوز در آستانه یک سالگی حکومت وحدت ملی به تاریخ ۶ میزان پس از حملات تهاجمی گروه طالبان به دست این گروه سقوط کرد.

نگرانی از سقوط دوباره قندوز در آستانه دو سالگی حکومت وحدت ملی در حالی مطرح می‌شود که از چندی به این سوء درگیری‌ها میان مخالفان و نیروهای امنیتی در بخش‌هایی از قندوز شدت گرفته است. آقای سادات دلیل افزایش ناامنی‌ها در این ولایت را عدم هماهنگی میان نظامیان مستقر در این ولایت می‌داند.

او گفت: نیروهای کافی در قندوز وجود دارد. اما وحدت و هماهنگی میان نیروهای امنیتی وجود ندارد. برای مهار این وضعیت نیاز به فرمانده قوی است که اداره و کنترل داشته باشد. در حال حاضر اردوی ملی گپ پولیس، پولیس گپ امنیتی‌ها را قبول نمی‌کند، اگر این حالت باشد، ما روز به روز ضعیف‌تر می‌شویم.

در همین حال، فرمانده پولیس قندوز از بهبود وضعیت امنیتی به شهریان قندوز اطمینان می‌دهد و می‌گوید که نیروهای امنیتی و دفاعی ولایت قندوز توانایی دفع هرگونه حملات تهاجمی و خصمانه دشمنان صلح و امنیت را دارند.

جنرال قسیم جنگل‌باغ، فرمانده پولیس قندوز با تأیید این که فعلاً «جنگ‌های پراکنده در برخی نقاط قندوز ادامه دارد، گفت:

من به مردم شریف ولایت قندوز اطمینان می‌دهم خصوصاً به دوستانی که در شهر زندگی می‌کنند، مطمئن باشند در شهر کدام گپی نیست. تمام تدابیر امنیتی اتخاذ شده و با خاطر آرام و مطمئن زندگی روزانه خویش را به پیش ببرند. وی افزود: دشمنان پریشب بالای ولسوالی امام صاحب حملات تهاجمی را راه اندازی کردند و توانستند سه پسته امنیتی را بگیرند. اما دوباره عملیات نظامیان کشور آغاز شد و پسته های امنیتی دوباره از تصرف دشمن خارج و تلفات سنگین بر آنان وارد شد. فرمانده پولیس قندوز در ادامه تاکید کرد که مناطق ولسوالی امام صاحب دوباره تصفیه شده است؛ از این‌رو طالبان به خاطر انتقام‌گیری حملاتی را بالای ولسوالی چهاردره و مسیر راه خان‌آباد انجام دادند.

وی تاکید کرد که مخالفان مسلح دولت در هر دو منطقه یادشده ضربات سنگینی را متحمل شدند و عقب‌نشینی کرده اند. براساس اظهارات وی، دشمن در هر گوشه و کنار که سربلند کند، از سوی نیروهای امنیتی و دفاعی سرکوب خواهد شد.

در همین حال، ذبیح الله مجاهد، سخنگوی گروه طالبان گفته است که افراد این گروه حملات تهاجمی را بر ولسوالی‌های چهاردره و خان‌آباد راه اندازی کرده و تلفات سنگینی بر نیروهای امنیتی وارد کرده اند ...

ادامه در صفحه ۴

گزارش

استقلال افغانستان امانتی بود که به آن خیانت شد

نماز پرفیض عبادی سیاسی جمعه در مسجد جامع وزیر محمد اکبرخان در شرق شهر کابل، به امامت داکتر ایاز نیازی اقامه شد.

به گزارش خبرگزاری آوا، آقای نیازی ضمن توصیه مردم به تقوای الهی امر به واجبات و دوری از محرمات گفت: آزادی یکی از حقوق مسلم و ذاتی انسان ها است که خداوند بشر را با این وصف خلق و مزین کرده است.

به گفته او، حق آزادی به هیچ عنوان قابل انکار نیست و کسی اجازه ندارد که بدون دستور شریعت و قانون، آزادی را از کسی سلب کند.

به گفته این عالم دینی، حتی اگر کسی مرتکب جرمی می شود و حبس می شود، به معنی سلب آزادی مطلق نیست بلکه از دیدگاه شریعت حبس سلب جزء آزادی است.

هرچند امروز برخی از حقوق دانان می گویند حبس (سلب آزادی) است در حالیکه این تعبیر درست نیست، زیرا سلب آزادی آن است که تمام آزادیها بگونه ای سلب شود که دیگر حیات قابل تصور نباشد.

او همچنان تاکید کرد: حبس جزء آزادی انسان است که حتی پس از کشیدن جزای زندان کسی حق ندارد او را با کلمات توهین آمیز صدا کند و این حق را اسلام به کسی نداده است.

آقای نیازی همچنان علاوه کرد: آزادی مفهوم بسیار عمیق دارد که از فرد آغاز می شود تا ملت، و مفهوم آن به حدی وسیع و گسترده است که شامل آزادی فردی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فکری، نظامی، و جغرافیای می شود.

به گفته ی این استاد دانشگاه، وقتی که همه ی این موارد تحقق پیدا کرد استقلال بوجود می آید.

آقای نیازی با اشاره به نود و هفتمین سالگرد استرداد استقلال افغانستان گفت: هرچند در ۲۸ اسد از روز استقلال و آزادی افغانستان در فضای امن و محبت آمیز، از سوی ملت و دولت به نحوی تجلیل شد و این ... ادامه در صفحه ۴

خبر

هشدار معاون دوم ریاست اجرایی:

تک روی در حکومت سبب سقوط نظام خواهد شد

محمد محقق، معاون دوم ریاست اجرایی ضمن هشدار به سران حکومت گفته است که ادامه تنش ها و تک روی های حکومت باعث سقوط نظام خواهد شد.

به گزارش خبرگزاری آوا، معاون دوم ریاست اجرایی در دومین مراسم شبیه سازی سازمان ملل در کابل گفت: با ادامه وضعیت کنونی، بحران سیاسی در کشور شکل خواهد گرفت و پیامدهای ناگواری را در پی خواهد داشت.

وی همچنان هشدار داد اگر به تنش های سیاسی پایان داده نشود، دست هیچ صاحب منصب و سرباز در میدان نبرد برای جنگیدن علیه تروریسم کار نخواهد کرد و کمر مردم را خواهد شکست.

آقای محقق می گوید اگر به اختلافات پایان داده نشود و رهبران دولت بر اساس مشوره ها به این نتیجه برسند که به گونه یک جانبه و بدون حضور دیگران می توانند به کارشان ادامه دهند، این موضوع سقوط نظام را در پی خواهد داشت.

این اظهارات معاون ریاست اجرایی در حالی صورت می گیرد که رئیس اجرایی حکومت پس از ایجاد تنش ها میان او و رئیس جمهور غنی، روز چهارشنبه با اشرف غنی دیدار داشت و در مورد تنش ها صحبت کردند.

قرار است طی روزهای آینده نیز به هدف حل تنش های موجود رئیس اجرایی و رئیس جمهور غنی با هم دیدار کنند.

حکومت ناکام و مردم ناامید!

طرفداران رئیس اجرایی حکومت نقل قول شده است که اگر چنانچه طرفداران عبدالله عبدالله به خیابان ها بیایند برای تصرف ارگ خواهند آمد! از این گونه سخنان جز بوی خشونت و رعونت به مشام نمی رسد. اختلاف میان دو تیم حکومت به هر نام

و عنوانی که صورت بگیرد حق باشد یا غیر حق، حاصل و نتیجه آن جز ناامیدی، ناامنی و بی باوری مردم به حکومت را به بار نمی آورد. بی باوری به حکومت به معنای خالی کردن زمین و زمینه برای طالبان است.

به هر روی هر دو جناح حکومت چنان در ذهنیت های آشفته خود غرق اند که نه تنها وضعیت دشوار کنونی را درک نمی کنند که حتا در صدد درک و قبول این واقعیت ها نیز نیستند. وقتی سفره های رنگین گسترده می شود و طرفداران هر دو طرف در سکوی رجزخوانی می ایستند فراموش می کنند که در چند قدمی این مجالس بساط انفجار و انتحار سر بریدن و خون ریزی فراهم است و دشمنان مردم مترصد و در کمین نشسته اند تا از هر

خسارت ها نیز چنان شدید و جبران ناپذیر است که حکومت به هیچ عنوانی نمی تواند آن خسارات را جبران کند. از جمله خسارت هایی معنوی ای که جبران ناپذیر است بی باوری به کارکرد حکومت است که روز به روز افزایش پیدا کرده و پایگاه

های حکومت از میان مردم برچیده می شود، بی اعتمادی هر روز بیش از گذشته به وجود می آید. حکومتی که ادعای مردمی بودن داشته باشد وقتی پایگاه های خود را از دست می دهد به معنای خالی شدن مناطق وسیع برای دشمن و برچیده مردم است.

در روزهای گذشته یکی از مناطق استراتژیک شمال یعنی دند غوری توسط نیروهای طالبان تصرف شد، تمام اموال و دارایی های مردم یا غارت شده است یا آن که توسط طالبان به آتش کشیده شده است. این در حالیست که آتش اختلافات میان دو جناح حکومت هم چنان زیانه می کند هر دو جناح انگار در میدان جنگ ایستاده اند و به رجز خوانی مشغول هستند. از

افغانستان در وضعیت خطرناکی قرار دارد. این خطر از دو و یا سه جانب مردم را تهدید می کند. یکی تهدیدهای روز افزون حملات بی وقفه طالبان است که برخی مناطق مهم و استراتژیک اینک توسط آن نیروها اشغال شده و مردم آن نواحی یا از خانه و کاشانه خود آواره گشته و یا با ده ها مشکل زندگی رقت بار می گذرانند. دوم اختلافات میان دو جناح حکومت است که به شکل بی سابقه افزایش پیدا کرده و سایه آن بر سر همه سنگینی می کند.

اگر به تهدید سوم هم اشاره داشت که مهم تر و بنیادی تر نیز است آن نبود خرد سیاسی وعدم درک وضعیت کنونی کشور از سوی رهبران حکومت وحدت ملی است. نبود خرد سیاسی عبارت از عدم درک وضعیت کنونی کشور و این که کدام راهکار و شیوه به نفع کشور است و چگونه و با چه راهکاری می توان راه های ضرر را بست و یک فضای مصون و انسانی تر به وجود آورد.

تهدید اول برای همه قابل درک است هر روز که مردم شب را به صبح می رسانند خبرهای ناگوار و ناامید کننده را از طریق رسانه های گروهی افغانستان و جهان می شنوند. خبرهای چند روز گذشته بیشتر حاکی از تصرف ولسوالی های ولایت هلمند، فراه، بغلان و برخی مناطق دیگر کشور بود که گاهی نیروهای امنیتی کشور قادر به باز پس گیری آن هستند، گاهی هم مناطق از دست رفته به آسانی و با هزینه های اندک توسط نیروهای امنیتی کشور به دست نمی آید.

اگر چنانچه این مناطق توسط نیروهای حکومتی باز پس گرفته شود میزان

استقلال از رویا تا واقعیت!

حاکمیت ملی و استقلال سیاسی افغانستان دانسته اند.

هرچه باشد طرح استرداد استقلال افغانستان از طرف امان الله خان بعد از آن نیز از سوی حکومت او پی گرفته شود جریان مذاکرات دو جانبه میان حکومت افغانستان صورت گرفت. به هر حال آنچه از اهمیت فراوان برخوردار این نکته است که آیا استقلال و حاکمیت ملی آن گونه که شایسته بود مورد احترام قرار گرفت و توانست در راه توسعه سیاسی و اجتماعی افغانستان گامی فرا پیش نهاده شود یا خیر؟

واقعیت آنست که گوهر گرانبهای استقلال گرچه به هزینه های زیاد مادی و معنوی به دست آمد؛ اما آن گونه که شایسته بود مواظبت و محافظت صورت نگرفت. شاه امالله خان همانند کثیری از حکومت های جهان سومی تحت تاثیر زرق و برق ظواهر تمدن غربی قرار گرفت و خواست که یک تمدن بزرگ را که در قالب یک اندیشه های بزرگ به وجود آمده بود با چند فرمان حکومتی عملی کند بدون این که اساس و زیربنای فکری و فرهنگی تمدن غربی را بشناسد. اما این که کدام روز را روز استقلال افغانستان باید نام نهاد. به نظر می رسد که یک پرسش انحرافی بیش نیست. روز استقلال نمادی از خود گذشته مردم افغانستان در برابر بیگانگان است و از این نماد هر روز و هر ماهی که تجلیل و تکریم داشته شود ارزش مند و خاطره انگیز است.

حکومت افغانستان نباید به بهانه ای مشخص نبودن روز استقلال افغانستان فدا کاری های مردم افغانستان را از یاد برد و از این روز بزرگ و گرامی تجلیل نکند. امید است که با کاهش خشونت و ناامنی حکومت این روز بزرگ را تجلیل کند تا یاد و خاطره مردان غیرتمند و استقلال طلب کشور در خاطره های نسل های امروز و آینده باقی بماند.

کدام روز و تاریخ را روز استرداد استقلال افغانستان باید نام گذاری کرد اختلاف دیدگاه وجود دارد.

برخی نویسندگان و پژوهشگران تاریخ بدین نظر هستند که روز استقلال افغانستان روزی است که شاه امان الله بیعت سردار نصرالله خان را از آن خود کرد و خود را شاه افغانستان نمود. برخی آگاهان هم بدین نظر هستند و گفته اند که یک روز بعد از جلوس امان الله خان بر تخت سلطنت وی در نزدیک چوک (چهارراهی) میبوند در ۲۴ فبروی ۱۹۱۹ سخنرانی کرد و در آن سخنرانی

استقلال افغانستان را اعلام نمود. برخی نیز بدین باوراند که در ۲۸ فبروری همان سال امان الله خان طی یک اعلامیه چاپی استرداد استقلال افغانستان را اعلام کرد که هیچ کدام مورد توجه مقام های حکومت بریتانیا قرار نگرفت تا این که جنگ سوم افغان و انگلیس آغاز شد و این جنگ حدود سه ماه طول کشید. بعد از این بود که بریتانیا حاکمیت ملی و استقلال افغانستان را به رسمیت شناخت. برخی نیز به رسمیت شناختن دولت افغانستان توسط شوروی را آغاز

انسانی را بپذیرند و به درخواست های مردم افغانستان گردن نهند.

لذا شرایط برای اعلام استقلال فراهم بود که زمینه برگشت به گذشته و تسلط دوباره انگلیسی بر خاک افغانستان میسر نبود. لذا می توان این گونه بیان کرد که استرداد استقلال افغانستان وقتی مطرح شد که زمینه های داخلی و بین المللی بیش از گذشته فراهم بود. در داخل افغانستان نیز افزون بر آن که مردم برای فدا کاری آماده بودند حرکت های مشروطه خواهی به نحوی فضای کشور را آکنده بود. مهم تر از همه شدت عمل عبدالرحمن

برای ایجاد یک مرکزیت قدرت مند گرچه با خسارات و تلفاتی جانی و مالی فراوانی همراه بود اما یک تصمیم گیری قدرت مند مرکزی به وجود آمده بود که بعد از استرداد استقلال می توانست به حفظ استقلال بیانجامد و تداوم حاکمیت سیاسی در کشور را فراهم آورد.

به سخن دیگر اعتمادی که در حکومت به وجود آمده بود آن بود که در صورت به دست آوردن استقلال، قدرت های محلی نمی توانند این دست آورد ملی را در معرض نابودی قرار دهند. اما این که

ادامه از صفحه اول / بعد از هر جنگ دست به حیل و نیرنگ می بردند حکومت را قبضه می کردند و مردم را در حاشیه قرار می دادند.

امان الله خان به عنوان نماینده یک قشر تحصیل کرده با سواد و دارای اندیشه های سیاسی به قدرت تکیه زد در حالی که شاهان گذشته افغانستان هیچ گاه به نمایندگی از قشر و گروه سیاسی خاصی به قدرت نمی رسید.

امان الله خان در ۱۳۹۸ (۱۹۱۹) از قدرت استعماری انگلیس خواست که استقلال و حاکمیت ملی افغانستان را به رسمیت بشناسد در حالی که در سال ۱۹۱۸ جنگ اول جهانی به پایان رسیده بود، قدرت های بزرگ اروپایی در جنگ اول جهانی درگیر شده بودند، خسارت ها و تلفات سنگینی را تحمل کرده بودند این ضعف ها باعث شده بود که با خواست های حکومت های چون افغانستان تمکین کنند.

دوم این که با پایان جنگ اول جهانی بزرگترین قدرت امپراطوری اسلامی یعنی حکومت عثمانی به ضعف گرائیده بود. اتاترک به عنوان موتور محرکه ناسیونالیسم ترکی در کشورهای اسلامی قد برافراشته بود این ها همه پشتوانه های مهمی برای شاه جوان افغانستان بود.

در شمال افغانستان قدرت بزرگ تزار رخت بسته بود برجای آن حکومت سوسیالیستی شوروی نشسته بود. در هندوستان که کانون حکم روایی استعمارگران انگلیسی بود ملی گرایان هند تلاش های استقلال طلبانه ای را آغاز کرده بودند که پشتوانه ی مهمی برای امالله خان به حساب می آمد. در مجموع فضا برای استقلال خواهی مردم افغانستان بسیار مهیا شده بود و به نظر می رسید که امالله خان همه این محاسبه ها را داشت که در صورت استرداد استقلال، انگلیس ها ناگزیر هستند این خواست مشروع و

استقلال افغانستان امانتی بود که به آن خیانت شد

ادامه از صفحه سوم / حق مسلم وطن و نیاکان و بزرگان ما است که با دادن خون شان این عزت را کمایی کرد و باید با یک جهان افتخار تجلیل شود، اما در عین حال باید گفت که از آن زمان تا امروز در حق این افتخار ملی ظلم شده است. به گفته وی، مردم در آن برهه‌ای از تاریخ، حق خود را از یک قدرت جهان خوار گرفتند نه اینکه این حق برای مردم افغانستان داده شده باشد و به همین دلیل نیز باید به این روزها افتخار کنیم.

او تاکید کرد: شکی نیست که روز استقلال افغانستان در حقیقت روز شکست استعمار کبیر بریتانیا است، اما سوال اساسی اینجاست که آیا این استقلال درست حفظ شده است یا خیر؟ به گفته او، استقلال کشور یک امانت مقدس بود که به ما سپرده شده است تا این امانت را حفظ کنیم و وسیله ترقی و پیشرفت ما باشد، اما حقیقت این است که نه این امانت درست حفظ شده و نه ملت افغانستان تا هنوز به ترقی رسیده اند.

این درحالی است که به گفته نیازی؛ افغانستان از هند و پاکستان پیشتر استقلال خود را گرفته است، اما هیچ دست آوردی تا کنون نداشته و به ترقی و پیشرفت دست پیدا نکرده است.

به گفته او، امروز هندوستان می تواند با داشتن بیش از یک میلیارد نفوس به صفت یک قدرت بزرگ در منطقه تبارز کرده و دارای سلاح هسته ای باشد و در عرصه ی صنعت به خصوص طب، افتخار جهانی را کسب کند، اما افغانستان یک شفاخانه معیاری و به استندرد بین المللی ندارد.

نیازی اظهار داشت: برای زمامداران و مردم افغانستان شرم است که امروز از ابتدایی ترین امکانات صحی برخوردار نیستند.

نیازی اضافه کرد: امروز مردم افغانستان تا هند برای تداوی بیشتر از دو لک کلداری هندی مصرف می کنند، درحالیکه اگر امکانات درکشور موجود باشد همان مرض با ده هزار افغانی قابل تداوی است.

آقای نیازی گفت: پس باید نتیجه گرفت که مردم افغانستان در مجموع، به خصوص زمامداران کشور، از این امانت مقدس (استقلال) نه تنها محافظت نکردند بلکه با خیانت در امانت و پا گذاشتن روی آرمان و خون شهدا امروز به بدترین حالت قرار گرفته است.

گزارش

نگرانی از سقوط دوباره شهر قندوز به دست طالبان

اگر این حالت باشد، قندوز در سالگرد یک سالگی سقوط، باز هم سقوط خواهد کرد

ادامه از صفحه دوم / تنها امنیت می خواهیم!
باین همه، سید اسدالله سادات، عضو شورای ولایتی قندوز از ما می خواهد «تا صدای مردم قندوز را به گوش حکومت مرکزی برسانیم؛ تا مردم از جنگ و نگرانی خطر سقوط نجات یابند.»

آقای سادات حکومت مرکزی را به بی توجهی متهم کرد و گفت: خواست ما از حکومت مرکزی امنیت است. بالاتر از امنیت چیزی نمی خواهیم. نه انکشاف نه مکتب و نه شفاخانه می خواهیم. امنیت را تامین کند تا مردم آرام زندگی کنند.

وی افزود: رئیس جمهور دو مرتبه به قندوز آمد و چهارمرتبه ما به مرکز رفتیم، عذر کردیم که برای ما امنیت بیآورند؛ آنها هم وعده کردند، اما نمی دانم چرا این وعده‌ها عملی نمی شود.

این در حالیست که پیشتر شورای امنیت ملی اعلام کرده بود که به زودی عملیات نظامیان کشور برای سرکوب تروریستان در قندوز راه اندازی خواهد شد.

در میزگرد سیاسی در خبرگزاری آوا مطرح شد

افغانستان هنوز هم با مشکلات زمان امان الله مواجه است

باین حساب از دایره تعریف ملی‌گرایی و آزادی خارج می‌شویم. یک کشوری که آزادی نداشت هیچ غروری ندارد. یک ملت غلام و گدا هیچ گاه آبادی هم ندارد. ما زمانی آباد می‌شویم که آزاد شویم و

تصمیم خود را خود ما بگیریم. این کارشناس سیاسی با ستایش از ویژگی شخصیت امان‌الله خان گفت: مردم افغانستان کشور استعماری مانند انگلیس را که فخرش این است که خورشید در سرزمین‌هایش غروب نمی‌کند، با فرهنگ بزرگ و عقیده خود سه بار شکست می‌دهد و این عزت و افتخار بزرگیست؛ اما این‌ها (بریتانیایی‌ها) تا امروز آرام ننشستند و انتقام آن زمان را از هلمند، هزاره‌جات و شمال و جنوب کشور می‌گیرند.

شاه فریفته ظواهر غرب بود!
سید مظفر شاه دره‌صوفی، از تحلیل‌گران سیاسی نیز در میزگرد خبرگزاری صدای افغان (آوا) به بررسی کارکرد امان‌الله خان پرداخت.

آقای دره‌صوفی بر این باور است که امان‌الله خان در ایجاد اصلاحات حسن نیت داشت؛ اما اشتباهی که امان‌الله مرتکب شد، این بود که غرب را درست شناخته بود. وی افزود: امان‌الله خان ظواهر غرب را دید، ویژگی‌های تمدنی غرب را دید که تکنالوژی، ماشین‌آلات و ساختمان‌های مدرن بود. درحالی که غرب زیرساخت‌های فکری نیز دارد. زیرساخت‌های فکری غرب فلسفه و علوم تجربی‌اش است.

این کارشناس سیاسی در ادامه گفت: بیشتر رهبران سیاسی در جهان سوم ظواهر فرهنگی غرب را دیده بودند و بیشتر فریفته ظواهر فرهنگی غرب شده بودند. در حالی که زمانی که می‌خواهیم اصلاحات به میان آوریم، لازمه‌اش این است که ما تفکر و میناهای فکری غرب را بشناسیم. امروز تکنالوژی، میوه تمدن غرب است و نه اصل تمدن غرب. متأسفانه امان‌الله خان این اشتباه را مرتکب شد و زرق و برق غرب را دید و فریفته ظواهر تمدن غرب شد، بدون اینکه زیرساخت‌ها را بشناسد.

به باور وی، شاه آنچه از ظواهر غرب گرفته بود، تغییر لباس و ظاهر مردم بود. در حالی که این اصلاحات معطوف به زیرساخت‌های فکری است که در وجود امان‌الله نبود و مشاوران او نیز مشوره لازم را

ندادند که در نتیجه انگلیس‌ها با استفاده از فرصت مردم را علیه او تحریک کردند و سرانجام حکومتش شکست خورد.

افغانستان صدسال پس از استقلال
آقای دره‌صوفی در بخشی از صحبت‌هایش به مقایسه شرایط زمان اعلام استقلال و وضعیت کنونی کشور پرداخت و گفت: در شرایط فعلی افغانستان، متأسفانه هنوز همان مشکل گذشته را داریم.

وی تصریح کرد: ما امروز ساز از دموکراسی می‌زنیم بدون اینکه لوازم دموکراسی را داشته باشیم. دموکراسی لوازمی دارد. موجودیت ثروت، دانش عمومی و طبقه متوسط که منفعت خود را در وجود دموکراسی گره زده باشد، از لوازم دموکراسی است که ما آنها را نداریم. این آگاه مسایل سیاسی افزود: ما دموکراسی می‌گوییم سر از یخن قومی در می‌آوریم، فاشیستی عمل می‌کنیم و ما دموکراسی را به انتخابات سطحی تقلیل دادیم. ما از دموکراسی یک چهره زشت به مردم خود ارایه کردیم.

وی پیشنهاد می‌کند: برای اینکه به حکومت و جامعه دموکراتیک برسیم لازم است که قشر باسواد افغانستان واژه‌های مدرن را دوباره تعریف کنند و دوباره به ذهن مردم جا بگذارند؛ تا یک فهم درستی از این مقوله به وجود آید.

افغانستان مستقل است؟

همزمان با نود و هفتمین سالروز استقلال کشور بازمه این پرسش در نزد محافل سیاسی و افشار مختلف جامعه افغانستان مطرح است که افغانستان با توجه به حضور نظامیان خارجی و وضعیت بحرانی، آیا مستقل است یا خیر؟

سید ناصر موسوی ریشه مشکلات اساسی در افغانستان را در نبود ارتباط تنگاتنگ میان دولت‌مردان و مردم می‌داند.

آقای موسوی گفت: در افغانستان هیچگاهی بین مدیران و کارگزاران سیاسی با توده مردم یک ارتباط تنگاتنگ برقرار نشده است. در حالی که سیاستمدارانی که به دنبال استقلال بودند آهنگی می‌خواندند که مردم الفبای آن را تمرین می‌کردند.

وی در ادامه بیان کرد: علم تفسیر روابط بین المللی می‌گوید که هیچ کشوری حاضر نیست که به خاطر کشور دوم یک مرمی شلیک کند و یک دالر مصرف کند. نیروهای خارجی در افغانستان در قدم اول به دنبال منافع ملی خودشان هستند. باین حال، این بر می‌گردد به مدیران سیاسی افغانستان که مانند جاپان یا کوریا جنوبی و یا مثل کشورهای عربی که جز غارت منابع زیرزمینی شان هیچ چیزی حاصل شان نشد. این برمی‌گردد به مدیریت سیاسیون افغانستان که چطور می‌توانند از استقلال و حیثت افغانستان دفاع کنند.

به باور وی، اگر کارگزاران سیاسی نتوانند روحیه سیاست و طرز عملکرد نظام بین الملل را که در کشورهای جهان سوم تاثیر دارد، درک کنند و از طرف دیگر خواست ملت را در یک چوکات جدید تنظیم نکنند که از یک طرف دنیا را درک کند که از افغانستان چه می‌خواهد و ما چه گونه تعامل کنیم و از طرف دیگر مردم افغانستان به چه نیاز دارند و اولویت آنها چیست؟ اگر این‌ها را درک نکنند، چیز زیادی از استقلال نصیب ما نمی‌شود.

ما یک انگلیس را کشیدیم؛ اما امروز ۴۵ کشور عضو ناتو در افغانستان حضور دارند.

از وظیفه‌شان محکوم به مجازات شدند. «عبدالهادی وثیق رییس دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری که ریاست این جلسه را به عهده داشت، شهردار سابق هرات را به اتهام اختلاس به ۶ سال زندان محکوم کرد.

در این جلسه قضایی در کنار شهردار پیشین هرات، انجنیر «محمد عزیز حراری» رییس پیشین بخش ساختمانی شهرداری

به شش سال زندان محکوم شد. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

از شش سال زندان محکوم شدند. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

از شش سال زندان محکوم شدند. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

از شش سال زندان محکوم شدند. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

از شش سال زندان محکوم شدند. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

از شش سال زندان محکوم شدند. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

از شش سال زندان محکوم شدند. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

از شش سال زندان محکوم شدند. در جلسه علنی دادگاه ابتدایی جرایم ناشی از فساد اداری در هرات، در مورد پرونده اختلاس ۴۰۰ پایه برق سولری، بدون حضور محمد سلیم تره‌کی و هفت تن دیگر از متهمان برگزار شد. در این جلسه که روز شنبه در دادگاه ابتدایی شهر هرات برگزار شده بود، دوازده تن به اتهام اختلاس و سوء استفاده

سولری، هر کدام به یک سال زندان و دو تن دیگر هم به سه سال زندان از سوی دادگاه محکوم شدند.

این اشخاص نیز به اتهام اختلاس و سوء استفاده از صلاحیت‌هایشان در پروژه‌ی نصب ۴۰۰ پایه چراغ سولری در نقاط مختلف شهر هرات که به گونه‌ای غیر استاندارد و تقلبی نصب گردیده بود، محکوم شدند.

قابل ذکر است که مبلغ اختلاس شده در این پرونده دو میلیون و چهارصد و پنج هزار و دوصد افغانی می‌باشد.

شهردار سابق هرات به شش سال زندان محکوم شد

صباح روز شنبه دوسیه‌های فساد دوازده تن از کارمندان اداره‌های شهرداری، فواید عامه و مقام ولایت هرات به شمول دوسیه‌ی «محمد سلیم تره‌کی» شهردار سابق هرات، طی یک محکمه‌ی علنی بررسی و حکم اعلام گردید.

به گزارش آوا، در این جلسه محمد سلیم تره‌کی شهردای سابق هرات به دلیل اختلاس